

Παρηγία



ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ & ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ • ΕΤΟΣ ΙΒ' • ΤΕΥΧΟΣ 47^ο • ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2025






ΠΑΡΡΗΣΙΑ
*Τριμηνιαία Έκδοσις
Οικοδομῆς καὶ Ἐνημερώσεως*
*Ἰούλιος – Σεπτέμβριος
ΕΤΟΣ ΙΒ΄ – ΤΕΥΧΟΣ 47^ο*

ΕΚΔΟΤΗΣ
Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
κ. Παντελεήμων

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Ἐρὰ Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τηλ. 25310 22642
E-mail: immkom@otenet.gr

ΣΤΥΝΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Ἀρχιμ. Ἀνθίμος Κωσταράκης
Πρωτ. Γεώργιος Παπαβέργος
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΑΛΗΣ
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

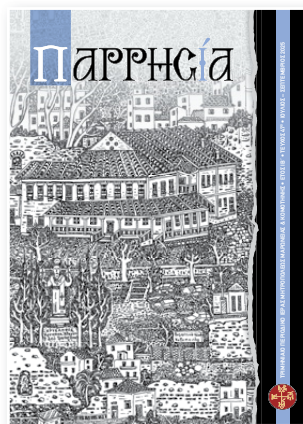
ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Σπυρίδων Κιουσές

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ
Γιάννης Μενεσίδης

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΔΕΚΤΑΙ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ
ΑΡΘΡΑ-ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΔΙΕΤΘΥΝΣΗ
Περιοδικὸν Παρρησία
Ἐρὰ Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τ.Θ. 306, Τ.Κ. 69100 Κομοτηνῆ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Τυπογραφεῖον «Ἐπικοινωνία Α.Ε.»
Ἐναντι Πανεπιστημιονπόλεως
69150 Κομοτηνῆ
Τηλ. 25310 31332
E-mail: epikoinonia.ae@gmail.com



Περιεχόμενα

03.

Ἡ ἑορτὴ τῆς Κοιμήσεως
τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου
τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας
καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος

05.

Ἡ ἐπέτειος 100 χρόνων ἀπὸ τὴν ἵδρυση
τοῦ περιοδικοῦ «Θεολογία»: Μία τιμὴ γιὰ
τὸ παρελθόν – μία τομὴ γιὰ τὸ μέλλον
τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας
καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος

10.

Σκέψεις γιὰ τὴ Χριστιανικὴ Ἱεραποστολὴ
τοῦ Ἀρχιμ. Ἀνθίμου Κωσταράκη.
Πρωτοσυγκέλλου

16.

Ὁ ἱερομάρτυρας Μητροπολίτης
Σμύρνης Χρυσόστομος
τοῦ Ραφαὴλ Μπαχτσεβανίδη.
Φοιτητοῦ Φιλολογίας Δ.Π.Θ.

19.

«Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις»
Ἐπιμέλεια: Ἀρχιμανδρίτη Ἀρσενίου Βασιλείου



Ἡ ἐορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου

Γράφει ὁ Ἅγιος τῆς Ἑλληνικῆς Λογοτεχνίας Φώτης Κόντογλου, γιὰ νὰ ὑμνήσῃ τὴ Ζωηφόρο Κοίμηση τῆς Παναγίας μας:

Δεκαπεντάγουστος, Ἀδερφοί μου, καὶ μὲ αἰσθήματα ψυχικῆς ἀνάτασης καὶ βαθιᾶς συγκίνησης καλούμαστε νὰ γιορτάσουμε καὶ φέτος τὸ «Πάσχα τοῦ καλοκαιριοῦ». Νὰ ἀκουμπήσουμε πάνω στὸ Ἅγιασμένο σκῆνωμα τῆς Παναγίας μας, ποὺ εὐωδιάζει τὴν Οἰκουμένη μὲ Χαρὰ καὶ Ἑλπίδα. Πολυσήμιαντοι οἱ συμβολισμοὶ καὶ ὀλοφώτεινα τὰ μηνύματα τῆς Κοίμησης τῆς Θεοτόκου. Νίκη κατὰ τοῦ θανάτου, Δύναμη τῆς Μητρικῆς Ἀγάπης, Ἑλπίδα γιὰ τὴν Ἀνάσταση καὶ τὴν Αἰώνια ζωή, Μετάβαση ἀπὸ τὴ φθορὰ στὴν ἀφθαρσία, Ἑνωση τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν Θεὸ στὴν Οὐράνια Δόξα.

Γίνεται πανηγύρι καλοκαιρινὸ ὁ θάνατος, στολίζεται πνευματικὰ ἡ χώρα μας, ἐνώνονται ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τὴ μία ὡς τὴν ἄλλη ἄκρη, γιὰ νὰ τιμήσουν τὴ γλυκιὰ Παναγιὰ σὲ ἐξωκλήσια, σὲ Μεγαλοπρεπεῖς Ναοὺς, σὲ στεριά καὶ θάλασσα. Ἡ Μητέρα τοῦ Θεανθρώπου δέχεται τὴ σαρκικὴ

τῆς ἀσθένεια, πεθαίνει ὡς ἄνθρωπος καὶ χωρίζεται ἡ ψυχὴ ἀπὸ τὸ σῶμα Της, γιὰ νὰ ἐνωθεῖ ἀμέσως μετὰ μὲ τὸν Χριστό. Τρεῖς μέρες μετὰ, τὸ Θεοδόχο σῶμα Της ἀνεβαίνει ἄφθαρτο στοὺς Οὐράνιους χώρους, μὲ ζωντανὴ ἀπόδειξη τὴν Τιμία καὶ Ἀγία Της Ζώνη, ποὺ ἄφησε στὸν Ἀπόστολο Θωμᾶ.

Πάντα ξεχωριστὴ ἡ θέσις τῆς Παναγίας στὴν καρδιὰ καὶ τὴ ζωὴ μας. Δὲν ἀρκοῦν ὅσα καὶ ἂν ἔχουν γραφεῖ ἐδῶ καὶ αἰῶνες, γιὰ νὰ περιγράψουν τὸ μεγαλεῖο καὶ τὴν Ἀξία Της, ὡς τὸ Ἱερότερο καὶ Καθαρότερο πρόσωπο τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἀνεξάντλητος ὁ πλοῦτος τῶν ὕμνων, τῶν συγγραμμάτων, τῶν ποιημάτων ποὺ ἐνέπνευσε ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος. Ὁ Φώτης Κόντογλου τὴν περιγράφει μὲ τὸν μοναδικό του λόγο ὡς «ἡ ἐλπίδα τῶν ἀπελπισμένων, ἡ χαρὰ τῶν πικραμένων, τὸ ραβδί τῶν τυφλῶν, ἡ ἄγκυρα τῶν θαλασσοδαρμένων, ἡ μάνα τῶν ὀρφανεμένων».

Ἡ Παναγία μας ἔζησε χωρὶς ἁμαρτία, μὲ ἀγάπη ἀληθινὴ καὶ ἀνεξάντλητη γιὰ τὸν Θεὸ καὶ τοὺς ἀνθρώπους. Μιὰ ἀγάπη τέλεια, ἰσχυρὴ, ἀπέραντη, ἀκατάληπτη, ποὺ δροσίζει τὶς ψυχές μας, ποὺ μοσχοβολάει Παραδεισένια Εὐτυχία. Μητέρα τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν Ἀνθρώπων Μάνα. Γάτρισσα, Ποινολύτρα, Παρηγορήτρα. «Ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε». Πά-



Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου, τοιχογραφία τοῦ 14^{ου} αἰ. στὴν Ἱερὰ Μονὴ Βατοπαιδίου
(Προέλευση: www.saint.gr)

ντα δίπλα μας σὲ κάθε δύσκολη στιγμή, νὰ φωτίζει, νὰ στηρίζει, νὰ ἐμπνέει, νὰ γαλινεύει. Δίπλα στὶς Μάνες ποὺ θρηνοῦν τὰ παιδιὰ τους. Δίπλα σὲ κάθε ἀδικημένο. Παρηγοριὰ καὶ στήριγμα στοὺς ἀσθενεῖς καὶ τοὺς ἀδύναμους, πάντα δεκτικὴ στὶς ἰκεσίες καὶ τὶς παρακλήσεις μας. Μιὰ τεράστια ἀγκαλιὰ ποὺ μᾶς χωράει ὅλους.

Σήμερα, περισσότερο ἀπὸ ποτέ, ἔχουμε ἀνάγκη νὰ ἐμπνευστοῦμε ἀπὸ τὴν Ἀγάπη τῆς Παναγίας μας, τὴν ταπεινώσι καὶ τὴν ὑπακοή Της καὶ νὰ ἀντλήσουμε δύναμη ἀπὸ τὴ ζωοδότρα ὑπαρξή Της. Στὴ δύσκολη καὶ πολυτάραχη ἐποχὴ μας, ποὺ καθημερινὰ δοκιμαζόμαστε ἀπὸ σύγχρονες καὶ ἀπροσδιόριστες ἀπειλές, ἀπὸ ἐπικίνδυνους καὶ περίεργους πολέμους, ἀπὸ οἰκονομικὰ καὶ κοινωνικὰ προβλήματα, ἀπὸ πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ φτώχεια, εἶναι μεγαλύτερη ἀπὸ ποτέ ἡ ἀνάγκη νὰ προστρέξουμε στὴν Παναγία μας, ποὺ εἶναι πηγὴ Δύναμης καὶ Ἑλπί-

δας. Μέσα ἀπὸ τὸ γλυκὸ καὶ φωτεινὸ πρόσωπό Της μποροῦμε νὰ ξαναβροῦμε τὴν ἀληθινὴ χαρὰ τῆς ψυχῆς μας, τὴ χαμένη ὁμορφιὰ τῆς ζωῆς μας.

Ἡ Μπρέρα ὅλων, ἡ Δέσποινα τοῦ Κόσμου, μᾶς καλεῖ νὰ ἀγαπήσουμε τὸν Χριστὸ καὶ ὅλα τὰ δημιουργήματά Του, νὰ μιμηθοῦμε τὴ ζωὴ Του, ἀλλὰ καὶ τὴ δική Της. Ἡ ἴδια ἔχει πάντα ἀπλωμένα τὰ χέρια Της στὸν καθένα, γιὰ νὰ μᾶς ὁδηγήσει ψηλὰ στὸν Οὐρανὸ ὡς «Κλίμαξ καὶ Γέφυρα Νοπτή», ἀρκεῖ νὰ ὑψώσουμε καὶ ἐμεῖς τὰ δικά μας. Ἄς ἀνοίξουμε τὶς καρδιές καὶ τὸν νοῦ μας, γιὰ νὰ δεχτοῦμε τὴ Ζωηφόρο χάρη Της.

Διάπυρος εὐχέτης πρὸς τὸν Ἀναστά-
ντα Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν

Ὁ Μητροπολίτης

*† ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Παντελεήμων*

Ἡ ἐπέτειος 100 χρόνων ἀπὸ τὴν ἵδρυση τοῦ περιοδικοῦ «Θεολογία»: Μία τιμὴ γιὰ τὸ παρελθὸν – μία τομὴ γιὰ τὸ μέλλον

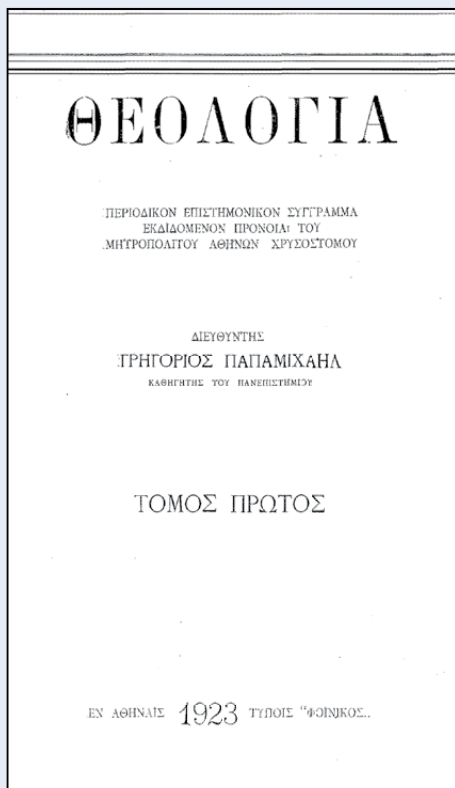


Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
κ. Παντελεήμων

Ὄταν, τὸ 1923, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἵδρυε τὸ περιοδικὸ «Θεολογία», ἡ Εὐρώπη ἔβγαινε ἀπὸ τὴν ἄβυσσο τοῦ Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου· ἐνὸς πολέμου ποὺ σήμανε τὸ τέλος τοῦ λεγόμενου «παλαιοῦ κόσμου» καὶ τὴν ἀρχὴ μιᾶς ἀβέβαιης καὶ ριζικὰ μεταβαλλόμενης ἐποχῆς. Ἡ Ἑλλάδα, τὴν ἴδια ὥρα, βίωνε τὴ δραματικὴ ἐμπειρία τῆς Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς. Ἐκατοντάδες χιλιάδες πρόσφυγες ἄλλαξαν τὸν κοινωνικὸ ἵστό· ἡ πολιτικὴ ζωὴ βρισκόταν σὲ ἔνταση· καὶ ἡ πνευματικὴ ἀτμόσφαιρα γέμιζε ἀπὸ ἐρωτήματα γιὰ τὴν πορεία τοῦ ἔθνους καὶ τὸν ρόλο τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁλόκληρος ὁ πολιτισμικὸς καὶ ἀνθρωπολογικὸς ὀρίζοντας ἔμοιαζε νὰ μετατοπίζεται. Ἦταν μιὰ στιγμή ὅπου τὰ θεμέλια τῶν βεβαιότητων σείονταν. Καὶ ἦταν ἀκριβῶς τότε ποὺ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, μὲ διορατικότητα καὶ ὑψηλὸ θεολογικὸ αἶσθημα εὐθύνης, ἵδρυσε τὸ ἐπιστημονικὸ περιοδικὸ «Θεολογία». Τὸ περιοδικὸ ποὺ λειτούργησε ὡς χῶρος συνάντησης τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐμπειρίας μὲ τὴν ἀκαδημαϊκὴ ἔρευνα, ὡς γέφυρα ἀνάμεσα στὴν παράδοση καὶ στὴ σύγχρονη ἀναζήτηση.

Ἐναν αἰῶνα ἀργότερα, ἡ συμπλήρωση



Ὁ πρῶτος τόμος τοῦ περιοδικοῦ «Θεολογία», ποὺ κυκλοφόρησε ἐν Ἀθῆναις τὸ 1923, «προνοία τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου» (Προέλευση: www.ecclesiagreece.gr)

*Τὸ Α΄ Διεθνὲς Συνέδριο τοῦ περιοδικοῦ «Θεολογία»,
τὸ 2023, δὲν ἐστίασε σὲ μία ὄψη τῆς τεχνολογικῆς πραγματικό-
τητας, οὔτε περιορίστηκε στὴ γενικὴ θεώρηση τῶν τεχνολογικῶν
προκλήσεων. Ἀναδείχθηκε σὲ πεδίο πρωτότυπης θεολογικῆς
διερεύνησης, μὲ σφαιρικὴ κάλυψη τοῦ θέματος καὶ προσπάθεια
νὰ ἀναπτυχθεῖ τόσο σὲ βάθος ὅσο καὶ ὀριζοντίως*



τῆς ἑκατονταετίας τοῦ περιοδικοῦ «Θεολογία» συμπίπτει καὶ πάλι μὲ μιὰ περίοδο γεμάτη προκλήσεις καὶ ἀβεβαιότητες. Ὅπως τότε, ἔτσι καὶ σήμερα, βιώνουμε τὸ τέλος μιᾶς ἐποχῆς καὶ τὴν ἀρχὴ μιᾶς νέας. Ἡ ὕστερη νεωτερικότητα, ἡ μετα-νεωτερικότητα, χαρακτηρίζεται ἀπὸ ραγδαῖες τεχνολογικὲς ἐξελίξεις, ἀπὸ τὴν επέκταση τῆς ψηφιακῆς καὶ αὐτῆς πραγματικότητας, ἀπὸ τὴν ἀμφισβήτηση κάθε σταθεροῦ νοήματος καί, ταυτόχρονα, ἀπὸ μιὰ σιωπηλὴ ἀλλὰ βαθιὰ ὑπαρξιακὴ ἀγωνία.

Ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος, φαινομενικὰ κορεσμένος ἀπὸ πληροφορία, συνεχίζει νὰ ἀναζητεῖ ἀπαντήσεις σὲ θεμελιώδη ἐρωτήματα γιὰ τὸ νόημα τῆς ζωῆς, τὴν ταυτότητα, τὸν θάνατο καὶ τὴν ἐλευθερία· ἐρωτήματα ποὺ ἡ νεωτερικότητα εἶχε ὑποσχεθεῖ ὅτι θὰ λυθοῦν μὲ τὴν πρόοδο τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τεχνολογίας, χωρὶς ὥστόσο ἡ ὑπόσχεση αὐτὴ νὰ ἔχει ἐπαληθευθεῖ. Στὴν πραγματικότητα, ὅσο περισσότερο ἐξελίσσονται τὰ τεχνολογικὰ μέσα, τόσο βαθύτερη γίνεται ἡ ἀγωνία γιὰ τὸ περιεχόμενο, τὸν προσανατολισμὸ καὶ τὸ νόημα τῆς ὑπαρξης.

Μέσα σ' αὐτὴν τὴ μεταβατικὴ καί, ἐν πολλοῖς, χαώδη ἀτμόσφαιρα, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἔλαβε τὴν πρωτοβουλία νὰ τιμήσει, τὸ 2023, τὴν ἑκατονταετηρίδα τοῦ περιοδικοῦ «Θεολογία» μὲ ἓνα Διεθνὲς Ἐπιστημονικὸ Συνέδριο, ποὺ

εἶχε τὸν τίτλο: «Ἡ Ὁρθόδοξη Θεολογία ἐν πορείᾳ στὴν αὐτὴν πραγματικότητα τῆς ὕστερης νεωτερικότητας». Τὸ Συνέδριο αὐτὸ δὲν ἦταν μιὰ ἀπλὴ ἐπετειακὴ ἐκδήλωση, ἀλλὰ πραγματικὰ μιὰ τομὴ. Γιὰ πρώτη φορὰ μιὰ Ἐκκλησία, στὸ σύνολο τοῦ ὀρθόδοξου κόσμου, ἀλλὰ καὶ πέραν αὐτοῦ, ἐπιχείρησε νὰ προσεγγίσει τὴν τεχνολογία σφαιρικὰ καὶ διεπιστημονικὰ, νὰ μὴν περιοριστεῖ στὴ φαινομενολογία τῆς τεχνολογικῆς πραγματικότητας, ἀλλὰ νὰ διερευνήσει καὶ τὴν οὐσία της, καὶ νὰ ἀρθρώσει θεολογικὸ λόγο γιὰ τὴν αὐτὴν πραγματικότητα καὶ τὰ ὑπαρξιακὰ καὶ ὄντολογικὰ διλήμματα τῆς ἐποχῆς μας.

Δὲν θὰ ἦταν ὑπερβολὴ νὰ μιλήσουμε γιὰ παγκόσμια πρωτοτυπία. Μὲ μιὰ πρόχειρη ἔρευνα, διαπιστώνουμε ὅτι, κατὰ τὴν περίοδο 2020-2023, στὴν Ἑλλάδα καὶ διεθνῶς διεξήχθησαν 11 συνέδρια καὶ συναντήσεις, ποὺ διοργανώθηκαν ἀπὸ πανεπιστήμια, κυβερνητικούς φορεῖς καὶ διάφορα διεθνή fora, ἀφιερωμένα σὲ συγκεκριμένα ζητήματα τεχνολογικοῦ περιεχομένου, ὅπως π.χ. κυβερνοασφάλεια, χρῆση τῆς τεχνητῆς νοημοσύνης, πολιτικὲς διαδικτύου καὶ ἀνθρώπινα δικαιώματα, ψηφιακὴ κοινωνία καὶ ἰδιωτικότητα κ.ἄ.

Ὅμως, τὸ Α΄ Διεθνὲς Συνέδριο τοῦ περιοδικοῦ «Θεολογία», τὸ 2023, δὲν ἐστίασε σὲ μία ὄψη τῆς τεχνολογικῆς



Στιγμιότυπα ἀπὸ τὴν ἑνάρξη τοῦ Α΄ Διεθνoῦς Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου τοῦ περιοδικoῦ «Θεολογία», στὸν Μητροπολιτικὸ Ἱερὸ Ναὸ Ἀθηνῶν, τὸ ἀπόγευμα τῆς Τετάρτης 11 Ὀκτωβρίου 2023. Μὲ τὴν παρουσία τῆς τ. ΠτΔ κ. Κατερίνας Σακελλαροπούλου, τοῦ Παναγιώτατου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου καὶ ἐκπροσώπων ἀπὸ σχεδὸν ὅλες τῖς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες, μεταξύ ἄλλων καὶ τοῦ Σεβασμιώτατου μας Μητροπολίτου (Προέλευση: www.iaath.gr)

πραγματικότητας, οὔτε περιορίστηκε στὴ γενικὴ θεώρηση τῶν τεχνολογικῶν προκλήσεων. Ἀναδείχθηκε σὲ πεδίο πρωτότυπης θεολογικῆς διερεύνησης, μὲ σφαιρικὴ κάλυψη τοῦ θέματος καὶ προσπάθεια νὰ ἀναπτυχθεῖ τόσο σὲ βάθος ὅσο καὶ ὀριζοντίως. Οἱ θεματικοὶ του ἄξονες προσέγγισαν, μὲ τρόπο σπάνιας ἐμβάθυνσης, ζητήματα ὅπως: ἡ ἐρμηνεία τῆς πατερικῆς παραδόσεως στὸν ὀρίζοντα τοῦ μετανθρωπισμοῦ, ἡ ἐμπειρία τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος σὲ συνθῆκες ψηφιακῆς πραγματικότητας, ἡ τεχνητὴ νο-

ημοσύνη καὶ τὸ ἐρώτημα τῆς εἰκόνας τοῦ Θεοῦ, ἡ λατρευτικὴ πράξη τῆς Ἐκκλησίας μπροστὰ σὲ μορφές εἰκονικῆς συμμετοχῆς, ἡ ἐκκλησιολογία στὸ μετανεωτερικὸ πολιτισμικὸ πεδίο, ἡ ὄντολογία τῆς τεχνητῆς νοημοσύνης καὶ ὁ μετασχηματισμὸς τοῦ ἀνθρώπινου χρόνου.

Αὐτὰ τὰ θέματα δὲν εἶναι ἀπλῶς θεωρητικά. Ἀγγίζουν τὸν πυρῆνα τῆς χριστιανικῆς ἐμπειρίας. Τί σημαίνει νὰ εἶσαι πρόσωπο μέσα σὲ ἕναν κόσμον ὅπου ἡ εἰκόνα μπορεῖ νὰ κατασκευαστεῖ καὶ νὰ πολλαπλασιαστεῖ ἀπεριόριστα; Τί σημαί-

Τὸ περιοδικὸ «Θεολογία», ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια, ὑπῆρξε ὄχι ἀπλῶς ἔκδοση, ἀλλὰ χῶρος. Χῶρος συνάντησης τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐμπειρίας μὲ τὴν ἀκαδημαϊκὴ ἔρευνα· τῆς πατερικῆς σοφίας μὲ τὸν σύγχρονο θεολογικὸ στοχασμό. Στὶς σελίδες του φιλοξενήθηκαν μεγάλοι θεολόγοι τοῦ 20^{οῦ} αἰῶνα, μελετητὲς ποὺ ἄφησαν ἀνεξίτηλο ἀποτύπωμα στὴ θεολογικὴ ἐπιστήμη καὶ στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας



νει κοινότητα σὲ ἓνα περιβάλλον ὅπου ἡ σχέση τείνει νὰ ἀντικατασταθεῖ ἀπὸ τὴ διασύνδεση; Τί σημαίνει σῶμα καὶ ἐλευθερία σὲ ἓναν κόσμον ποὺ ὄνειρεύεται τὴν ὑπέρβαση τῆς σάρκας μέσῳ τῆς τεχνολογίας;

Τὸ ἰδιαίτερο θεολογικὸ βάρος αὐτῶν τῶν προβληματισμῶν ἔγκειται στὸ ὅτι δὲν προσέγγισαν τὴν τεχνολογία ὡς ἀπλὸ ἐργαλεῖο, ἀλλὰ ὡς φορέα ἀνθρωπολογικῶν καὶ σωτηριολογικῶν παραμορφώσεων –καί, συγχρόνως, ὡς πρόκληση γιὰ τὴν Ἐκκλησία νὰ διατυπώσει ἐκ νέου τὴν κλήση τῆς πρὸς τὸ πρόσωπο. Ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρουσα ὑπῆρξε ἡ σαφὴς διατύπωση, ἐκ μέρους ὀρισμένων εἰσηγητῶν, ὅτι τὸ πρόβλημα τῆς τεχνολογίας δὲν ἔγκειται πρῶτιστα στὴν καλὴ ἢ τὴν κακὴ τῆς χρήσης· διότι αὐτὴ ἡ προσέγγιση παραμένει στὴν ἐπιφάνεια. Τὸ ἐρώτημα εἶναι βαθύτερο: τί εἶναι ἡ τεχνολογία καθ' ἑαυτήν, τί ἀντιλήψεις μεταδίδει, ποιά ἀνθρωπολογία καὶ ποιά κοσμολογία ἐκφράζει.

Στὶς εἰσηγήσεις διακρίθηκε βαθύτατη πίστη ὅτι ἡ Ἐκκλησία δὲν μπορεῖ νὰ σιωπᾷ, οὔτε νὰ ἀρκεῖται σὲ ἠθικολογικὲς ἀποτιμήσεις. Καλεῖται, ἀντιθέτως, νὰ ὀριοθετήσῃ θεολογικὰ τὴν ἐλπίδα, νὰ διατηρήσῃ τὸ μυστήριον τοῦ προσώπου ὡς ἀναφορὰ στὴν ἐλευθερία καὶ νὰ μαρ-

τυρήσῃ τὴν ἐσχατολογικὴ δυναμικὴ τῆς σάρκωσης, σὲ ἓναν κόσμον ποὺ συχνὰ ἀρνεῖται τὴ σάρκα.

Ἐκεῖνο τὸ Συνέδριο –καὶ τὸ τονίζουμε αὐτὸ μὲ ἔμφαση– δὲν ἀποτέλεσε ἀπολογισμό τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ προφητικὴ μαρτυρία γιὰ τὸ μέλλον. Ἐφερε στὸ φῶς τὴ δυνατότητα καὶ τὴν εὐθύνη τῆς Ὁρθόδοξης Θεολογίας νὰ ἀρθρώσῃ λόγο ὄχι ἀπλῶς ὀρθό, ἀλλὰ οὐσιώδη· λόγο ποὺ νὰ μπορεῖ νὰ συνομιλήσῃ μὲ τὸν κόσμον ὄχι μέσα ἀπὸ τὴν ἀμυντικότητα, ἀλλὰ ἀπὸ τὴ δύναμη τῆς ἐλπίδας καὶ τῆς σωτηριολογικῆς μαρτυρίας.

Τὸ περιοδικὸ «Θεολογία», ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια, ὑπῆρξε ὄχι ἀπλῶς ἔκδοση, ἀλλὰ χῶρος. Χῶρος συνάντησης τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐμπειρίας μὲ τὴν ἀκαδημαϊκὴ ἔρευνα· τῆς πατερικῆς σοφίας μὲ τὸν σύγχρονο θεολογικὸ στοχασμό. Στὶς σελίδες του φιλοξενήθηκαν μεγάλοι θεολόγοι τοῦ 20^{οῦ} αἰῶνα, μελετητὲς ποὺ ἄφησαν ἀνεξίτηλο ἀποτύπωμα στὴ θεολογικὴ ἐπιστήμη καὶ στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας. Μὲ τὰ δύο Συνέδρια ποὺ διοργανώθηκαν, γιὰ νὰ τιμηθεῖ ἡ ἑκατονταετηρίδα του, τὸ περιοδικὸ τιμᾷ τὸ λαμπρὸ παρελθόν του καί, παράλληλα, ἀνοίγει νέους δρόμους θεολογικοῦ προβληματισμοῦ, ἀναφορικὰ μὲ τὴ σύγχρονη πραγματικότητα τοῦ ἀσώματος, αἵλου, ψηφιακοῦ

κόσμου. Ἐνώπιον αὐτῆς τῆς πραγματικότητας, τίθενται καίρια ἐρωτήματα, ὅπως: τί μαρτυρία εἴμαστε ἕτοιμοι νὰ καταθέσουμε γιὰ τὸ μέλλον; Πῶς ἡ Ἐκκλησία θὰ ὑπερβεῖ τὸν πειρασμὸ τῆς αὐτάρκειας καὶ θὰ παραμείνει τόπος πρόσκλησης, κοινωνίας καὶ μεταμορφωτικῆς συνάντησης; Πῶς ἡ θεολογία θὰ παραμείνει ζωντανὴ καὶ δημιουργικὴ, ἕτοιμη νὰ διαλεχθεῖ μὲ τὴν ἐποχὴ χωρὶς νὰ χάνει τὴν ἐσχατολογικὴ τῆς ταυτότητα;

Ἡ Ἐκκλησία δὲν δαιμονοποιεῖ τὴν τεχνολογία, οὔτε ἐπαγγέλλεται τὴν καταστροφή της. Γνωρίζουμε καλὰ ὅτι ζοῦμε σὲ μιὰ τεχνολογικὴ πραγματικότητα ἀπὸ τὴν ὁποία δὲν μποροῦμε νὰ διαφύγουμε· οὔτε θὰ ἦταν θεολογικὰ ἢ ποιμαντικὰ ὑπεύθυνο νὰ ἐπιχειρήσουμε νὰ τὴν παρακάμψουμε. Ἐκεῖνο, ὅμως, ποὺ ἡ Ἐκκλησία καλεῖται νὰ ἐπιτελέσει εἶναι ἡ καλλιέργεια τῆς ἐπίγνωσης· ἡ ἀνάδειξη τῶν ἀνθρωπολογικῶν, ἐκκλησιολογικῶν καὶ σωτηριολογικῶν συνεπειῶν ποὺ φέρει ἡ τεχνολογία, ὅταν λειτουργεῖ ὡς ἀπόλυτο πλαίσιο ἀναφορᾶς. Ποιὲς εἶναι οἱ ἀντιλήψεις ποὺ μεταδίδει ἡ τεχνολογία γιὰ τὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο; Πῶς ἐπηρεάζει τὶς σχέσεις; Τί ἀλλοίωση ἐπιφέρει στὴν ἐμπειρία τοῦ χρόνου, τοῦ τόπου καὶ τῶν ὁρίων; Σὲ αὐτὰ τὰ ἐρωτήματα, ἡ Ἐκκλησία δὲν καλεῖται νὰ ἀπαντήσῃ μὲ τεχνικὲς ἢ ρυθμιστικὲς ὁδηγίες, ἀλλὰ νὰ ἀντιπροτείνει ἕναν τρόπο ὕπαρξης.

Καὶ τοῦτο, διότι ὁ σωτηριολογικὸς καὶ ἐσχατολογικὸς τῆς λόγος μπορεῖ νὰ σταθεῖ ὡς ἀντίβαρο στὴν τεχνολογικὴ φαντασίωση τῆς ὑπέρβασης καὶ τῆς ἀθανασίας. Μπορεῖ νὰ δείξῃ ὅτι ἡ ἐλευθερία δὲν βρίσκεται στὴν ἀπεριόριστη δυνατότητα, ἀλλὰ στὴ σχέση. Ὅτι ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι δεδομένο, ἀλλὰ πρόσωπο. Ὅτι ἡ αἰωνιότητα δὲν εἶναι τεχνολογικὸ ἐπίτευγμα, ἀλλὰ δωρεὰ τοῦ Θεοῦ.

Σὲ αὐτὸν τὸν ὀρίζοντα, τὸ περιοδικό

*Ἡ Ἐκκλησία δὲν δαιμονοποιεῖ
τὴν τεχνολογία, οὔτε
ἐπαγγέλλεται τὴν καταστροφή
της. Γνωρίζουμε καλὰ ὅτι
ζοῦμε σὲ μιὰ τεχνολογικὴ
πραγματικότητα ἀπὸ τὴν
ὁποία δὲν μποροῦμε νὰ
διαφύγουμε· οὔτε θὰ ἦταν
θεολογικὰ ἢ ποιμαντικὰ
ὑπεύθυνο νὰ ἐπιχειρήσουμε
νὰ τὴν παρακάμψουμε*



«Θεολογία» καλεῖται νὰ συνεχίσει καὶ νὰ προχωρήσει. Ὅχι ὡς μνημεῖο τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ ὡς ἐργαστήριο νοήματος γιὰ τὸ αὔριο· ὡς βῆμα θεολογικοῦ λόγου ποὺ συνομιλεῖ μὲ τὸν κόσμον χωρὶς φόβο, ἀλλὰ μὲ ἀλήθεια καὶ ἐλπίδα.

Ἄν τὸ 1923 ἡ «Θεολογία» γεννήθηκε μέσα ἀπὸ στάχτες, τὸ 2023 καὶ τὸ 2025 μᾶς βρίσκουν μέσα στὴ σιωπηλὴ ἀγωνία τῶν pixels καὶ τῶν δεδομένων. Ἀλλὰ ἡ Ἐκκλησία γνωρίζει νὰ μιλᾷ μὲ τὴ γλῶσσα τῆς Ἀνάστασης· γνωρίζει ὅτι τὸ σκοτάδι δὲν εἶναι ὁ τελευταῖος λόγος, ὅτι ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι σύνολο πληροφοριῶν· εἶναι ὁ Λόγος ὁ σαρκωθείς, ὁ ὑπὲρ ὧν ἐτέχθη, ἀπέθανε καὶ Ἄνεστι.

Καὶ αὐτὸς ὁ Λόγος εἶναι ποὺ θεμελιώνει τὴ Θεολογία, χθὲς, σήμερα καὶ πάντοτε.

**Εισήγηση στοὺς Β΄ Διεθνὲς Ἐπιστημονικὸ
Συνέδριο τοῦ περιοδικοῦ «Θεολογία»:
«Ἡ Ὁρθόδοξη Θεολογία καὶ ἡ «ὄντολογία»
τῆς τεχνολογίας: Ἀνθρωπολογικὲς,
πολιτικὲς, οἰκονομικὲς, κοινωνικὲς
καὶ πολιτισμικὲς συνέπειες»
(29 Σεπτεμβρίου – 1 Ὀκτωβρίου 2025).*

Σκέψεις για τὴ Χριστιανικὴ Ίεραποστολὴ



*Ἀρχιμανδρίτης Ἀνθίμος Κωσταράκης,
Πρωτοσύγκελλος*

Ποιὰ χριστιανικὴ καρδιά δὲν ἔχει συ-
γκινηθεῖ ἀντικρίζοντας τὶς εἰκόνες
τῶν παιδιῶν τῆς Ἀφρικῆς, νὰ τραγουδοῦν
καὶ νὰ χορεύουν γύρω ἀπὸ μιὰ γεώτρη-
ση, ποὺ τοὺς πρόσφερε καθαρὸ νερό, ἔξω
ἀπὸ ἓναν μικρὸ Ναό, ποὺ τοὺς χάρισε τὸν
Χριστό, στὴν αὐλὴ ἐνὸς Σχολείου, ποὺ
τοὺς δίδαξε τὴ χαρὰ τῆς γνώσης, μέσα σὲ
ἓνα σύγχρονο Ἰατρεῖο, ποὺ τοὺς δώρισε
τὴν υἰεΐα καὶ τὴν ἴδια τὴ ζωή.

Αὐτόνόητα γιὰ ὅλους ἐμᾶς στὶς σύγ-
χρονες κοινωνίες, ἀλλὰ πολὺτιμα καὶ ξε-
χωριστὰ γιὰ αὐτὲς τὶς πληγωμένες ἀπὸ
τὶς κακουχίες καὶ τὸ σκοτάδι ψυχές.

Ἀρκεῖ καὶ μόνο τὸ ὀλοφώτεινο χαμό-
γελο καὶ τὸ γεμᾶτο ἐλπίδα καὶ αὐθεντικὴ
χαρὰ βλέμμα τους, γιὰ νὰ προβάλλει
τὴ σωτήρια ἀξία τῆς Ἱεραποστολῆς, ὡς
ζῶσα ἔκφραση τῆς Οἰκουμενικότητας
τοῦ Ἀναστάσιμου μηνύματος τοῦ Χρι-
στοῦ.

Μοναδικὲς στιγμὲς ποὺ μᾶς χαρίζει ἡ
Χριστιανικὴ Ἱεραποστολή, ὡς εὐαγγε-
λισμὸς ψυχῶν καὶ κοινωνιῶν, μέσα ἀπὸ
τὶς ἀναλλοίωτες στὸν χρόνο διαδρομὲς
ἀγάπης, ἐλπίδας, χαρᾶς καὶ παναν-
θρώπινης προσφορᾶς, στὸ ὄνομα τοῦ
Σωτῆρος Χριστοῦ.

Μακραιωνὴ ἡ ἱεραποστολικὴ πορεία

καὶ προσφορὰ τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησί-
ας μας σὲ ὅλον τὸν κόσμο. Πολύπλευρο
καὶ πολυσήμαντο τὸ ἱεραποστολικό της
ἔργο, ὡς ἐπιστέγασμα τῆς ἴδιας τῆς Ἀγά-
πης καὶ τῆς διαχρονικῆς μέριμνας τοῦ
Θεοῦ, μὲ κυρίαρχη τὴν ἐνσάρκωση τοῦ
Θεανθρώπου. Ἐφαλτήριο τῆς πνευμα-
τικῆς ἀναγέννησης τῆς ἀνθρωπότητας
ἡ ἐντολὴ τοῦ Ἀναστηθέντος Χριστοῦ
στοὺς Ἀποστόλους νὰ διαδώσουν τὸ
Εὐαγγέλιό Του σὲ ὅλον τὸν κόσμο καὶ νὰ
προσφέρουν παντοῦ τὸν θησαυρὸ τῆς
Ἀλήθειας Του, τῆς σταυρωμένης Ἀγάπης
καὶ τῆς Ἀναστάσιμης Ἐλπίδας, «πορευ-
θέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη»
(Ματθ. 28:19).

Ἡ πνευματικὴ διάδοση, δεμένη ἄρρη-
κτα μὲ τὴν ἀνθρώπινη καὶ κοινωνικὴ προ-
σφορὰ, τὴν ἀντιμετώπιση τῆς φτώχειας,
τῆς λειψυδρίας, τῆς πείνας, τῆς ἐξαθλίω-
σης, τῆς ἔλλειψης μόρφωσης. Μὲ εὐρύ-
τερο στόχο τὴν προώθηση τῆς εἰρήνης
καὶ τῆς ἀλληλεγγύης, τῆς προστασίας
τοῦ περιβάλλοντος, τὸν σεβασμὸ τῶν
ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ τὴν ἀμοι-
βαία ἀλληλοστήριξη τῶν ἀνθρώπων.
Χωρὶς διάθεση δυνάστευσης, ἐπιβολῆς
ἢ κυριαρχίας, ἀντίθετα, μὲ ἀγαπητικὴ
μέριμνα καὶ ἐνωτικὴ διδασκαλία, ὡς μέ-



Ἡ Πεντηκοστή, γενέθλια μέρα καὶ τῆς Ἱεραποστολῆς, «συνακόλουθῃ τῆς ἴδιας τῆς Ἀνάστασης τοῦ Χριστοῦ, ὅπου τὸ Ἅγιον Πνεῦμα φώτισε τοὺς φοβισμένους Ἀποστόλους καὶ τοὺς ἐνδυνάμωσε μὲ τὸ χάρισμα τῆς Θεῆς διδασκαλίας, γιὰ τὴν ἐξάπλωση τοῦ Χριστιανισμοῦ στὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης» (Προέλευση: www.pemptousia.gr)

λη τῆς πιὸ σπουδαίας κοινότητας, τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Ἡ Ἱεραποστολὴ δὲν εἶναι ἀκτιβισμός, εἶναι φιλόανθρωπη διακονία ἀγάπης, ποὺ ξεπερνᾷ τὰ σύνορα. Οἱ Ἱεραπόστολοι, ἀκολουθώντας τὴ Θεία Ἑντολή, ὁδηγοῦν τὰ βήματά τους στὶς ἐσχατιὲς τῆς γῆς, γιὰ νὰ διδάξουν, νὰ ἐμπνεύσουν καὶ νὰ ἀφυπνίσουν, στὸ ὄνομα τοῦ ἐλευθερωτῆ Χριστοῦ, μὲ σεβασμὸ στὶς φυλετικὲς καὶ θρησκευτικὲς παραδόσεις, στὰ τοπικὰ ἥθη καὶ ἔθιμα.

Σύμφωνα μὲ τὸν μακαριστὸ Αρχιεπίσκοπο Ἀλβανίας Ἀναστάσιο, ἡ Ἱεραποστολὴ εἶναι «ἀκτινοβολία ἀγιότητας». Κατὰ τὸν καθηγητὴ Πέτρο Παναγιωτόπουλο, ἡ Ἱεραποστολὴ συνιστᾷ: «πληρότητα ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς καὶ ἐμπειρίας», συμπεκνώνει ὅλες τὶς πτυχὲς τῆς θεολογίας καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς, ἀποτελώντας δυναμικὴ κορύφωσή τους. Ἡ οἰκουμενικότητα καὶ ἡ ἀποστολικότητα ἀποτελοῦν κεφαλαιῶδη ἐκκλησιολο-

γικά γνωρίσματα. Ἡ ἱεραποστολικὴ πρά-
ξη ἀποτελεῖ ἔκφραση τοῦ Τριαδολογικοῦ
καὶ Χριστολογικοῦ δόγματος, ἐπέκταση
τῆς Θείας λατρείας, φανέρωση τῆς ταυ-
τότητας τῆς Ἐκκλησίας, μὲ σκοπὸ σωτη-
ριολογικὸ καὶ προοπτικὴ ἐσχατολογικὴ.

Ἀναπόσπαστο κομμάτι τῆς ζωῆς τῆς
Ἐκκλησίας μας, ὡς «φῶς Ἐθνῶν» (Πρ.
13,47), ἡ Ἱεραποστολή, καθὼς ἡ ἀλη-
θινὴ πίστη γίνεται μαρτυρία, φωτισμὸς
καὶ κάλεσμα. Ἡ αὐθεντικὴ Ἱεραποστολὴ
ἀποτελεῖ ἐλεύθερη μαρτυρία τοῦ Εὐαγ-
γελίου πρὸς ἐλεύθερους ἀνθρώπους.
Σύμφωνα μὲ τὸν μακαριστὸ Ἀρχιεπίσκο-
πο Ἀλβανίας κυρὸ Ἀναστάσιο: «Ἐκκλη-
σία χωρὶς Ἱεραποστολὴ εἶναι Ἐκκλησία
χωρὶς Ἀποστολή».

Ἀπὸ τὴ γέννηση τῆς Ἐκκλησίας θὰ
λέγαμε ὅτι ξεκινάει καὶ ἡ Ἱεραποστολή,
μὲ γενέθλια μέρα τὴν Πεντηκοστή, συ-
νακόλουθη τῆς ἴδιας τῆς Ἀνάστασης τοῦ
Χριστοῦ, ὅπου τὸ Ἅγιον Πνεῦμα φώτισε
τοὺς φοβισμένους Ἀποστόλους καὶ τοὺς
ἐνδυνάμωσε μὲ τὸ χάρισμα τῆς Θείας
διδασκαλίας, γιὰ τὴν ἐξάπλωση τοῦ Χρι-
στιανισμοῦ στὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης.

Μὲ κορυφαῖο Ἱεραπόστολο τὸν Ἀπό-
στολο Παῦλο, τὸν «Ἀπόστολο» τῶν
Ἐθνῶν, τὸν ἰδρυτὴ τῆς συστηματικῆς
χριστιανικῆς διδασκαλίας, τὸ ἐλπιδοφό-
ρο μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως ἀπλώθηκε
στὰ ὅρια τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου μὲ
τρόπο θαυματουργό.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ὡς διάκονος καὶ
ὕπηρετης τῆς Ἐκκλησίας, ἀξιοποιώντας
τὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα καὶ παιδεία κήρυ-
ξε τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ καὶ ἵδρυσε
μικρὲς ἐκκλησιαστικὲς κοινότητες, ὡς
οἰκογένειες καὶ κοινότητες ἀδελφῶν, σὲ
διάφορες περιοχὲς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας,
τῆς Ἑλλάδας καὶ τῆς Συρίας, ὅπως στὴν
Ἀντιόχεια, τὴν Κόρινθο, τὴ Θεσσαλονίκη

καὶ τὴν Ἐφεσο. Οἱ θεόπνευστες ἐπιστο-
λές του φωτίζουν μέχρι καὶ σήμερα τὴ
διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ στη-
ρίζουν τὴν πνευματικὴ ζωὴ τῶν πιστῶν.

Στὸν ρωμαϊκὸ κόσμο, στὴν ἐποχὴ τῶν
διωγμῶν, ἀπὸ τὸ διάταγμα τῶν Μεδιο-
λάνων καὶ μετὰ, ξεκινᾷ μιὰ νέα ἐποχὴ γιὰ
τὴν Ἱεραποστολή, καὶ ὁ χριστιανισμὸς
ἐξαπλώνεται ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῶν ὁρίων
τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἀξιοσημείωτη ἡ ἀγάπη καὶ τὸ θυσια-
στικὸ πνεῦμα τοῦ Ἰωάννη τοῦ Χρυσοστό-
μου γιὰ τὸν Χριστὸ καὶ τὸν συνάνθρω-
πο, ποὺ τὸν ἔκαναν νὰ ξεχωρίζει γιὰ τὸ
ἱεραποστολικὸ του ἔργο ἀπέναντι στοὺς
εἰδωλολατρικοὺς καὶ βάρβαρους λαοὺς.
Κήρυξε τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ, ἔχτισε γηρο-
κομεῖα καὶ πτωχοκομεῖα, χρησιμοποιοῦσε
ὅλο τὸν πλοῦτο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς γιὰ
τὴ στήριξη τῶν ἱεραποστολικῶν κλιμα-
κίων. Τόνιζε ὅτι ἀξίζει νὰ σωθεῖ ἔστω καὶ
μόνο μία ψυχὴ:

*Μὴν ὑποτιμᾷς τὸ ἔργο τῆς με-
ταστροφῆς ὀλίγων ἀνθρώπων,
ἐπειδὴ δὲν εἶσαι σὲ θέση νὰ σώσεις
ὅλη τὴν οἰκουμένη καὶ μὴν ἀφεθεῖς
νὰ ἀποξενωθεῖς ἀπὸ τὴν ἐπιδίωξη
μικρῶν κατορθωμάτων, ἐπειδὴ συ-
νεπαίρνεσαι ἀπὸ τὰ μεγάλα... (Ἰω-
άννου Χρυσοστόμου, Ὁμιλία Γ΄
εἰς Α΄ Κορ., 7, PG. 61,30).*

Ὁ Χριστιανισμὸς ἐξαπλώνεται στὴν
Ἀφρική, στὴν Κίνα, στὴν Αἰθιοπία, στὴν
Περσία, στὴν Ἀρμενία, στὸν Πόντο. Συ-
ναντοῦμε τὸν Ἀπόστολο Θωμᾶ στὴν
Ἰνδία καὶ φτάνουμε μέχρι τὸ σπουδαῖο
ἱεραποστολικὸ ἔργο τῶν ἀδελφῶν Κυ-
ρίλλου καὶ Μεθοδίου στοὺς Σλάβους καὶ
στὸν ἐκχριστιανισμὸ τῶν Ρώσων. Τὰ δύο
ἀδέρφια ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη, παρὰ τὶς
δυσκολίες καὶ τὰ ἐμπόδια, κατόρθωσαν,
μέσα στὰ 22 χρόνια τῆς Ἱεραποστολῆς

τους, νὰ δημιουργήσουν γραπτὴ σλαβικὴ γλῶσσα, νὰ μεταφράσουν τὴν Ἀγία Γραφή καὶ νὰ μεταλαμπαδεύσουν τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ στὰ εἰδωλολατρικὰ ἔθνη. Παράλληλα, ἀγωνίστηκαν γιὰ τὴν ἡθικὴ ἀνόρθωση τῶν τοπικῶν κοινωνιῶν. Δίκαια ὀλόκληρη ἡ Εὐρώπη τοὺς τιμᾷ ὡς ἁγίους, ἱσαποστόλους καὶ φωτιστὲς τῶν Σλάβων.

Ἀμέτρητα τὰ φωτεινὰ παραδείγματα ξεχωριστῶν μορφῶν τῆς Ἐκκλησίας μας μὲ ἱεραποστολικὸ ζῆλο, ποὺ ἀγωνίστηκαν γιὰ νὰ ἐπικρατήσῃ παντοῦ τὸ λυτρωτικὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, μέσα ἀπὸ μεγάλες δυσκολίες καὶ θυσίες. Ἀνάμεσά τους ὁ Μέγας Ἀθανάσιος, ὁ ἅγιος Κύριλλος, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων, ἡ ἁγία Αἰκατερίνη ἡ Μεγαλομάρτυς, ὁ ἅγιος Μελέτιος ὁ Πηγὰς, ἡ Γαβριηλίτσα τῆς Ἰνδίας καί, φυσικά, ὁ θαυματουργὸς ἅγιος Ἐπίσκοπος τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας Νεκτάριος Πενταπόλεως.

Βαριὰ ἡ κληρονομιά ὅσων μόχθησαν στὸ παρελθόν γιὰ νὰ στηθοῦν τὰ θεμέλια τοῦ μεγαλείου τῆς ἱεραποστολικῆς διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Ξεχωρίζει, ἐπίσης, ὁ μακαριστὸς Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας κυρὸς Ἀναστάσιος, μὲ τὸ ἀνεξάντλητο ἱεραποστολικὸ καὶ συγγραφικὸ του ἔργο, μέσα ἀπὸ τὸ ὁποῖο τονίζει τὶς ὑπαρξιακές, ἐκκλησιαστικὲς καὶ πανανθρώπινες διαστάσεις τῆς ἱεραποστολῆς καὶ μᾶς θυμίζει ὅτι ἡ προσφορὰ μέσα ἀπὸ τὴ διάδοση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ ξυπνᾷ συνειδήσεις, ἀποκαλύπτει εὐθύνες, γεμίζει τὴν καρδιά μὲ ἐπίγνωση καὶ ἐλπίδα. Ἄλλοτε ἥρεμα καὶ ἄλλοτε σὰν κύμα ὀρμητικὸ, μᾶς καλεῖ νὰ βγοῦμε ἀπὸ τὴν περιαρακωμένη αὐλὴ τοῦ ἀτομικοῦ ἢ ὁμαδικοῦ μας «ἐγὼ» καὶ νὰ ἀκολουθήσουμε μὲ συνέπεια τὸν Χριστό.

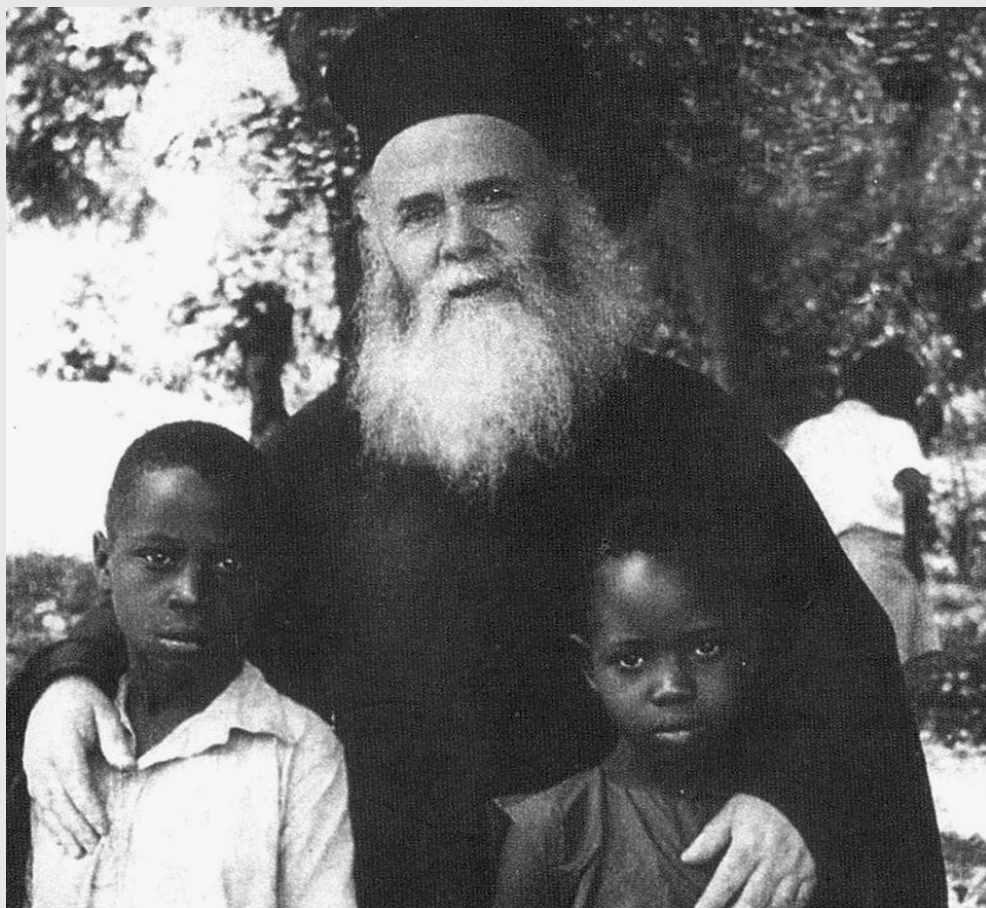
Ἀγωνίστηκε μὲ ζῆλο καὶ ἀληθινὴ ἀγά-



Ὁ μακαριστὸς Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας κυρὸς Ἀναστάσιος, ποὺ ἀγωνίστηκε μὲ ζῆλο γιὰ τὴν ἀναζωπύρωση τῆς Ὁρθόδοξης Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς (Προέλευση: www.romfea.gr)

πη γιὰ τὴν ἀναζωπύρωση τῆς Ὁρθόδοξης Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς στὰ μέσα τοῦ 20^{οῦ} αἰῶνα, μέσα ἀπὸ ἐπίμονες προσπάθειες. Συνδύασε τὴν πρακτικὴ προσπάθεια μὲ τὸν θεολογικὸ στοχασμό, ὥστε ὁ ἱεραποστολικὸς ζῆλος νὰ διαθέτῃ στέρεα θεολογικὴ καὶ ἐκκλησιολογικὴ θεμελίωση καὶ λειτούργησε μὲ ἀπόλυτο σεβασμὸ στὴν πολιτιστικὴ καὶ θρησκευτικὴ παράδοση τῶν λαῶν. Μᾶς καλεῖ νὰ ξαναβροῦμε τὴν ἀποστολική μας αὐτοσυνειδησία, νὰ θυμηθοῦμε τὴ λησμονημένη ἐντολὴ τῆς Πεντηκοστῆς, νὰ γίνουμε καὶ ἐμεῖς ἐργάτες τοῦ Θεοῦ Λόγου καὶ τῆς διάδοσός του.

Ὁ πατὴρ Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος, ὁ «Χρυσόστομος τῆς Ἀφρικῆς», ἓνας σύγχρονος ἅγιος Ἱεραπόστολος,



Ὁ «Χρυσόστομος τῆς Ἀφρικῆς», ἓνας σύγχρονος ἅγιος Ἱεραπόστολος (Προέλευση: www.ierapostoles.gr)



μᾶς ὑπενθυμίζει τὴν εὐθύνη τῶν Χριστιανῶν ἀπέναντι στὴν οἰκουμένη. Ἄξιος συνεχιστὴς τοῦ ἔργου τους κάθε ἀπλὸς Ἱερέας ἢ λαϊκὸς Χριστιανός, ποὺ ἀκολουθεῖ τὸ παράδειγμά τους ὡς πνευματικὸ καθῆκον μέχρι σήμερα.

Παρὰ τὶς δυσκολίες στὸ διάβα τῶν αἰώνων καὶ τὶς ἀντιξοότητες, ἡ Ἱεραποστολή παρέμεινε ὁλοζώντανη καὶ συνεπὴς στὸ καθῆκον τῆς νὰ μεταφέρει τὸ φωτεινὸ μήνυμα τῆς ἐλπίδας καὶ τῆς σωτηρίας τοῦ Χριστοῦ.

Ὁρθόδοξα ἱεραποστολικά κλιμάκια λειτουργοῦν σὲ περίπου 60 περιοχές σὲ ὅλο τὸν κόσμο, μεταξὺ τῶν ὁποίων σὲ Κένυα, Οὐγκάντα, Νιγηρία, Ζιμπάμπουε, Κονγκό, Μπουρούντι, Ρουάντα, Καμερούν, Τσάντ, Ἰνδία, Κορέα, Χόνγκ Κόνγκ, Φιλιππίνες, Ταϊβάν, Ἰνδονησία. Τὸ τελευταῖο ἱεραποστολικὸ κλιμάκιο δημιουργήθηκε στὰ Νησιά Φίτζι. Τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ἔχει ὑπὸ τὴν αἰγίδα του τὰ ἱεραποστολικά κλιμάκια στὴν Ἀσία, τὸ Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης

Ἀφρικῆς, μεριμνᾷ γιὰ ἐκεῖνα στὴν ἀφρικανικὴ ἥπειρο, ἐνῶ στὸ Πατριαρχεῖο Ἀντιοχείας ἀνήκουν οἱ Ἱ. Μητροπόλεις τὰ ποίμνια τῶν ὁποίων δοκιμάζονται ἀπὸ τὶς πολεμικὲς πληγὲς στὴ Μέση Ἀνατολή.

Καλαίσθητοι Ἱεροὶ Ναοὶ ξεπροβάλλουν ἀνάμεσα στὶς καλύβες καὶ τὶς παράγκες, ἀξιοπρεπῆ σχολεῖα φιλοξενοῦν ἀμέτρητα παιδιὰ ποὺ καίρονται τὴ μάθηση σὰν γιορτὴ καὶ συμμετέχουν βιωματικά σὲ κάθε δραστηριότητα τῆς Ἐκκλησίας. Μαθαίνουν τὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα καὶ τὰ καμαρώνουμε μὲ συγκίνηση νὰ ψάλλουν στοὺς ναοὺς τῶν σχολείων καὶ τῶν πανεπιστημίων. Ἱερεῖς ποὺ εἶναι ταυτόχρονα ἐργάτες, ὁδηγοί, μάγειρες, νοσηλευτές, μεταφραστές, δάσκαλοι καὶ ὅ,τι ἄλλο χρειασεῖ.

Ἐπίκαιρος, διαχρονικὸς καὶ πάντα οὐσιαστικὸς ὁ ρόλος τῆς Ἱεραποστολῆς στὶς μέρες μας, ὡς ὁλοζώντανη μαρτυρία Χριστοῦ. Αὐξημένη ἡ ἀνάγκη γιὰ τὴ διάδοση τοῦ μηνύματος τοῦ Εὐαγγελίου σὲ ὅλο τὸν κόσμο καὶ στὶς σύγχρονες ἐποχὲς μας, ποὺ εἶναι φορτωμένες μὲ ἀβεβαιότητα καὶ ποικίλους κινδύνους.

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολη Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς, ἀναγνωρίζοντας τὸ πνευματικό, ἠθικὸ καὶ κοινωνικὸ ἱεραποστολικὸ της χρέος, ἱδρυσε τὸ 2013 τὸ Γραφεῖο Ἑσωτερικῆς καὶ Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, παρουσιάζοντας ἤδη σημαντικὸ ἔργο. Ὑπῆρξε πρωταρχικὸ μέλημα τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας, μὲ γνώμονα καὶ ὄραμα τὴ διάδοση τοῦ μηνύματος τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ σὲ ὅλον τὸν κόσμο καὶ τὴ στήριξη τῶν ἀδελφῶν μας στὶς δοκιμαζόμενες περιοχὲς τῆς Ἀφρικῆς.

Σκοπὸς τοῦ Γραφείου εἶναι νὰ ἐνισχύσει εὐρύτερα τοὺς λειτουργοὺς τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου καὶ νὰ φωτίσει,

μαζὶ μὲ αὐτοὺς, τὶς ψυχὲς τῶν κατηκουμένων ἀδερφῶν μας, ποὺ διψοῦν γιὰ τὸ Φῶς καὶ τὴν Ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ. Ἐπιπλέον, στοχεύει στὴν ὕλική, κοινωνική, οἰκονομικὴ καὶ ἔμπυκνη στήριξή τους. Ἦδη ἔχει θεμελιωθεῖ στὴν πόλη Λουμπουμπάσι τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τοῦ Κονγκὸ Ἱερὸς Ναός, ἀφιερωμένος στὸν Ἅγιο Παῖσιο τὸν Ἀγιορείτη, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ προστάτης τῆς Μητρόπολης Κατάνγκας. Ἐχουν, ἐπίσης, πραγματοποιηθεῖ πολιτιστικές, ἀθλητικὲς καὶ ἐνημερωτικὲς ἐκδηλώσεις γιὰ τὴ στήριξη τῶν δράσεων τοῦ Γραφείου καὶ προγραμματίζονται ποικίλες δράσεις καὶ πρωτοβουλίες, ὅπως ἐκδοση τακτικοῦ ἐνημερωτικοῦ δελτίου γιὰ τὴν Ἐξωτερικὴ Ἱεραποστολή, ἐκδηλώσεις εὐαισθητοποίησης σχετικὰ μὲ τὴν ἀξία τῆς Ἱεραποστολῆς στὴν πνευματικὴ μας ζωὴ, στήριξη καὶ ἀνάπτυξη ἐκπαιδευτικῶν προγραμμάτων στὴν Ἀφρικὴ, στοχευμένες δράσεις γιὰ τὴν εὐαισθητοποίηση καὶ κινητοποίηση ἰδιαίτερα τῶν νέων τῆς Μητρόπολὸς μας, γύρω ἀπὸ τὸ πολυεπίπεδο ἱεραποστολικὸ ἔργο, μὲ δράσεις γνωριμίας μέσα ἀπὸ τὰ social media, μὲ ἀξιοποίηση γενικὰ τῆς ἠλεκτρονικῆς ἐπικοινωνίας καὶ πληροφόρησης, κ.ἄ.

Ἄς στηρίξουμε ὁ καθένας ἀπὸ τὸ δικό του μετερίζι καὶ μὲ τὴν ἐλάχιστη δυνατότητά του, τὸ ἱεραποστολικὸ ἔργο τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, γιὰ νὰ ζήσουμε τὴ βιωματικὴ ἐμπειρία νὰ κάνουμε καλύτερη τὴ ζωὴ τῶν συνανθρώπων μας στὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ κόσμου.

Ἄς ἀκολουθήσουμε τὰ βήματα τοῦ Χριστοῦ, ὡς σύγχρονοι Ἱεραπόστολοι, ὡς μέλη τῆς Οἰκουμενικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὡς κοινωνοὶ τοῦ μηνύματος τῆς λυτρωτικῆς χαρᾶς καὶ τῆς πνευματικῆς ἀναγέννησης.

Ὁ ἱερομάρτυρας Μητροπολίτης Σμύρνης Χρυσόστομος



*Ραφαήλ Μπαχτσεβανίδης,
Φοιτητὴς Φιλολογίας Δ.Π.Θ.*

Ἡ Μικρασιατικὴ Καταστροφὴ ἀποτελεῖ μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ δραματικὲς στιγμὲς τῆς νεότερης ἑλληνικῆς ἱστορίας. Ἡ Σμύρνη, πόλις πολιτοβριθῆς, ἱστορικὸ κέντρο ἐμπορίου καὶ πολιτισμοῦ, μετατράπηκε σὲ τόπο ὀλοκληρωτικῆς διάλυσης καὶ μαζικῆς ἐξαφάνισης. Τὸ γεγονός αὐτὸ ἀνέτρεψε ριζικὰ τὸ κυρίαρχο ἔθνικὸ ἀφήγημα, ἀποκαλύπτοντας τὴν ἰδεολογικὴ πλάνη μιᾶς φαινομενικὰ ἀρμονικῆς καὶ ἰσορροπῆς κοινωνικῆς συνύπαρξης ἑτερογενῶν ἐθνοκοινωνικῶν κοινοτήτων, τῆς ὁποίας ἡ ἐπιφανειακὴ συνοχὴ ἀποδείχθηκε προῖον συμβατικῆς συνδιαλλαγῆς καὶ ἐργαλειακῆς ἀξιοποίησης, στὸ πλαίσιο πολιτικῶν καὶ милитаристικῶν σκοπιμοτήτων.

Ὡστόσο, ἀπὸ τὴν ἐθνικὴ αὐτὴ τραγωδία ἀναδύεται ἓνα ὁδυνηρὸ ἀλλὰ καὶ καθοριστικὸ δίδαγμα: ἡ ἱστορία δὲν ἐπιδεικνύει ἐπιείκεια πρὸς τὶς συλλογικὲς αὐταπάτες οὔτε συγχωρεῖ τὶς ἐπιφανειακὲς βεβαιότητες. Ὁ ἄνθρωπος καλεῖται νὰ ἐπαναπροσδιορίσει τὴν ὑπαρξή του καὶ νὰ ἀναστοχαστεῖ τὰ ἠθικὰ καὶ ἀξιακὰ θεμέλια τῆς ζωῆς του, μέσῳ τῆς δοκιμασίας, ἀναδεικνύοντας τὴ διαλεκτικὴ σχέση ἀνάμεσα στὴν ὁδύνη καὶ τὴ γνώση. Τὸ λατινικὸ ρητὸ «Quod nocet, saepe docet» (= ὅ,τι βλάπτει, συχνὰ διδάσκει), συνοψίζει αὐτὴν τὴν ἐμπειρία, ἐπισημαίνοντας ὅτι ἡ βαθύτερη κατανόηση τῆς ἱστορικῆς πραγματικότητας προκύπτει

*Ἡ προσωπικότητα
τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου,
Μητροπολίτου Σμύρνης,
ξεχωρίζει ὡς πρότυπο
ἀταλάντευτης συνέπειας
καὶ πλήρους ἀφοσίωσης
στὸ καθῆκον· ἡ παρουσία
του δίπλα στὸ ποίμνιο, παρὰ
τὴν ἀπειλὴ ὀλοκληρωτικοῦ
ἀφανισμοῦ, ἀναδεικνύει
ὅτι ὁ ποιμένας δὲν βασίζεται
στὴν αὐτοπροστασία ἢ
στὶς θεωρητικὲς πεποιθήσεις,
ἀλλὰ στὴ σταθερὴ ἐφαρμογὴ
τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν,
ἐνσαρκώνοντας τὴ θυσία
καὶ τὴν ἀγάπη*



μέσα ἀπὸ τὴν κρίση, τὴν αὐτοσυνειδησία καὶ τὴν ἠθικὴ ἀναμέτρηση μὲ τὶς συνέπειες τῶν γεγονότων.

Σ' αὐτὸ τὸ περιβάλλον, ἡ προσωπικότητα τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου, Μητροπολίτου Σμύρνης, ξεχωρίζει ὡς πρότυπο ἀταλάντευτης συνέπειας καὶ πλήρους



Ὁ ἱερομάρτυρας Μητροπολίτης Σμύρνης Χρυσόστομος σὲ φωτογραφία τοῦ 1921, μὲ ἰδιόχειρη ἀφιέρωσή του στὸ πλῆι, ποὺ ἀπὸκειται στὸ φωτογραφικὸ ἀρχεῖο τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱστορικοῦ Μουσείου (Προέλευση: www.nhmuseum.gr)

ἀφοσίωσης στὸ καθῆκον· ἡ παρουσία του δίπλα στὸ ποίμνιο, παρὰ τὴν ἀπειλὴ ὀλοκληρωτικοῦ ἀφανισμοῦ, ἀναδεικνύει ὅτι ὁ ποιμένας δὲν βασιζέται στὴν αὐτοπροστασία ἢ στὶς θεωρητικὲς πεποιθήσεις, ἀλλὰ στὴ σταθερὴ ἐφαρμογὴ τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν, ἐνσαρκώνοντας τὴ θυσία καὶ τὴν ἀγάπην ὡς θεμελιακὰ στοιχεῖα γιὰ τὴν κοινωνικὴ συνοχὴ καὶ τὴν πνευματικὴ συγκρότηση τοῦ ποιμνίου του.

Γεννημένος στὴν Τρίγλεια τῆς Βιθυνί-

ας τὸ 1867, ὁ Χρυσόστομος Καλαφάτης, διεκρίθη ἀπὸ τὴ νεανικὴ του ἡλικία γιὰ τὴ φιλομάθεια καὶ τὴν πνευματικὴ του ὀξύτητα. Φοίτησε στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Χάλκης, ὅπου ἐδραιώθηκε ἡ θεολογικὴ του κατάρτιση καὶ ἀνέδειξε ἔφεση στὸν λόγο, τὴν κριτικὴ σκέψη καὶ τὴν ποιμαντικὴ ὑπευθυνότητα. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ του πορεία τὸν ὁδήγησε, ἀρχικά, στὴ Δράμα καί, ἔπειτα, στὴ Σμύρνη, ὅπου ἀνέλαβε μιὰ ἐπισκοπὴ ἱστορικῶς

νευραλγική, αναδεικνυόμενος σὲ θεματοφύλακα τῆς πίστεως καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος.

Ἡ ποιμαντική του παρουσία ἦταν ἐμποτισμένη ἀπὸ πατερικὴ εὐθύτητα· συνδύαζε τὴν αὐστηρότητα τῆς ἠθικῆς στάσης μὲ τὴν εὐγένεια τῆς ἀγάπης. Ὁ λόγος του, ἔμπλεως ἐκκλησιαστικῆς σοφίας, ἀνέδιδε τὴν ἀτμόσφαιρα τῆς χρυσοστομικῆς ρητορικῆς, ἐνῶ ἡ δράση του ἀντικατόπτριζε τὴν εὐθύνην ἑνὸς ἡγέτη ποὺ κατανοεῖ τὴν Ἐκκλησίαν ὅχι ὡς διοικητικὸ μηχανισμό, ἀλλὰ ὡς μυστικὸ εὐχαριστιακὸ σῶμα κοινωνίας καὶ ἐλπίδας.

Κατὰ τὸν Αὐγουστο τοῦ 1922, ὅταν ἡ Σμύρνη ἐβίωνε τὴν ἔσχατη καταστροφή, παρέμεινε κοντὰ στὸ ποίμνιό του. Ἡ ἀρνησὶς του νὰ ἀποχωρήσει ἀποτυπώνει ταύτιση μὲ τὴν εἰκόνα τοῦ καλοῦ ποιμένου. Στὴν πατερικὴ παράδοση, ἡ μορφή τοῦ ἐπισκόπου ἐρμηνεύεται ὡς σημεῖο ἐνόητας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος, «οὐχ ἑαυτοῦ τὴν σωτηρίαν σκοπεῖ, ἀλλὰ τὸ συμφέρον τῶν πολλῶν» (Α΄ Κορ. 10,33). Ὁ Χρυσόστομος Σμύρνης πραγματώνει αὐτὸ τὸ πατερικὸ ἦθος, καθὼς ἡ ἀπόφασή του νὰ παραμείνει κοντὰ στὸ ποίμνιο δὲν ἐκκινεῖ ἀπὸ ἀτομικὴ ἥρωικὴ διάθεση, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἐκκλησιολογικὴ αὐτοσυνειδησία ὅτι ὁ ἐπίσκοπος ταυτίζεται μὲ τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ, τὸ ποίμνιό του.

Ἡ σύλληψη, τὰ βασανιστήρια καὶ ἡ μαρτυρικὴ του τελείωση συνιστοῦν τὴν ἔσχατη ἐπικύρωση τῆς ἀφοσίωσής του στὴν πίστη καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴ διακονία· ἐκεῖ ὅπου ἡ ἱστορικὴ καταγραφὴ ἐπισημαίνει ἀπώλεια, ἡ θεολογικὴ προσέγγιση ἀναδεικνύει σωτηριολογικὴ ἀνάπλαση, καθὼς ἡ φθορὰ τοῦ σώματος μεταβάλλεται σὲ μαρτυρία τῆς ἀναστάσιμης προσδοκίας. Ὁ βίαιος θάνατός του δὲν ἐκλαμβάνεται ὡς ἀδιέξοδος, ἀλλὰ τεκμηρίωση τῆς πατερικῆς θέσης «αἷμα Χριστιανῶν, σπóρος» (Τερτυλλιανός, *Apologeticus* 50,13), σηματοδοτώντας

ὅτι ἡ θυσία τοῦ μάρτυρα δὲν ἀκυρώνει τὴν ποιμαντικὴ του παρακαταθήκη, ἀλλὰ τὴν ὀλοκληρώνει, προσφέροντας στὴν Ἐκκλησίαν τὴν ἐσχατολογικὴ διαβεβαίωση ὅτι ὁ θάνατος δὲν ἀποτελεῖ τὴν ἀπωτάτη πραγματικότητα.

Ὁ βίος του ἀντιπαράκειται στὴ νεωτερικὴ ἀπολυτοποίηση τῆς ἀτομικῆς αὐτοσυντήρησης. Ἡ νεωτερικὴ σκέψη ὀρίζει τὴν ἐλευθερίαν ὡς αὐτονομία· ἡ μαρτυρία του, ἀντίθετα, τὴν ἀποκαλύπτει ὡς κοινωνία καὶ προσφορά. Ἐδῶ συναντοῦμε τὴν ἀντιστροφή τῶν νεωτερικῶν κατηγοριῶν, τὸ ὑποκείμενο δὲν ὀλοκληρώνεται μὲ τὴν αὐτονόμηση, ἀλλὰ μὲ τὴ θυσιαστικὴ του κοινωνία μὲ τοὺς ἄλλους. Ὅπως παρατηρεῖ ὁ Paul Ricoeur, «ἡ ἀληθινὴ μαρτυρία ἐγγράφεται ἐκεῖ ὅπου τὸ ὑποκείμενο προσφέρει τὸν ἑαυτό του ὡς ἀδιαπραγμάτευτη πράξη ἀλήθειας».

Συνεπῶς, ἡ ζωὴ καὶ ἡ θυσία τοῦ Ἀγίου Χρυσοστόμου Σμύρνης συγκροτοῦν ὑπόδειγμα ἀνθεκτικῆς ἀρετῆς καὶ ἐκκλησιολογικῆς συνέπειας, καὶ ἀντιπαλεύει σθεναρὰ τὶς σημερινές νοοτροπίες, ὅπου ὁ ἀτομικισμός, ὁ δικαιωτισμός καὶ ἡ δυτικὴ πολιτισμικὴ προϋπόθεση ἀποδυναμώνουν τὴν κοινωνικὴ συνοχὴ καὶ θολώνουν τὸ ἠθικὸ πεδίο. Ἡ πίστη στὸ καθῆκον, ἡ θυσία καὶ ἡ ἀγάπη συγκροτοῦν τελικὰ τὴν οὐσία τῆς κοινότητος, ἀντιστρατεύονται στὴν ἀδικία καὶ τὴν ἀποξένωση καὶ ἀποκαλύπτουν τὴν ὑπερβατικὴ διάσταση τῆς ζωῆς.

Μέσα ἀπὸ τὴ μνήμη τῶν πράξεων τοῦ Χρυσοστόμου, ἡ ἀντίσταση στὴν ἀτομικιστικὴ καὶ τὴν ἐφήμερὴ ἐπιβίωση γίνεται ὑπόδειγμα γιὰ τὴ σύγχρονη κοινωνία, καί, ὅπως παρατηρεῖ ὁ Emmanuel Levinas, «ἡ ἀλήθεια τοῦ ἀνθρώπου ἀναφαίνεται στὴν σχέσιν του μὲ τὸν ἄλλο», καθιστώντας σαφές ὅτι μνήμη, ἀλληλεγγύη καὶ θυσία συνιστοῦν θεμέλια γιὰ τὴν ἠθικὴ συγκρότηση καὶ τὴν ἀνασύνταξη τῆς συλλογικῆς πορείας.

Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις

Ἐπιμέλεια: Ἀρχιμανδρίτης Ἀρσένιος Βασιλείου



Πνευματικὴ κίνηση Ἰούλιος - Σεπτέμβριος 2025

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΓΓΥΡΩΝ

Τὴ Δευτέρα 30 Ἰουνίου ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὸν πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸ στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῶν Ἀγίων καὶ ἱαματικῶν Ἀναγγύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, καθ' ἣν ἐορτάζει τὸ εἰς τὸ κωδωνοστάσιον τοῦ Ναοῦ Παρεκκλήσιον.

Τὴν Τρίτη 1 Ἰουλίου ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸ ἐορτάζον Ἱερὸν Παρεκκλήσιον τῶν Ἀγίων Ἀναγγύρων Σκαλώματος.



ΕΝΑΡΞΗ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΩΝ «ΠΑΙΔΩΝ ΧΩΡΑ»



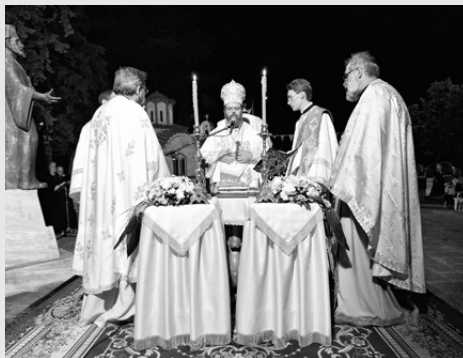
Ἐφέτος τριακὸσα πενήντα (350) παιδιά, ἀγόρια, κορίτσια καὶ στελέχη συμμετείχαν σὲ τρεῖς κατασκηνωτικὲς περιόδους (1 γιὰ τὰ κορίτσια καὶ 2 γιὰ τὰ ἀγόρια), καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ μηνὸς Ἰουλίου. Σὲ ὅλες τὶς περιόδους τὸν ἀγιασμὸ τέλεσε ὁ Σεβασμιώτατος.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ



Τὴν παραμονὴ τῆς ἑορτῆς, 6 Ἰουλίου, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὸ ἑορτάζον Παρεκκλήσιο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου Κομοτηνῆς, εὐρισκόμενο στὴν πλατεία «Εξηντάρη». Ἀνήμερα ἱερούργησε στὸ Παρεκκλήσιο τῆς Ἀγίας Κυριακῆς Ροδίτη.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΪΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ



Παραμονὴ τῆς ἑορτῆς, 11 Ἰουλίου, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὸν Πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸ στὸ Παρεκκλήσιο τοῦ Ἀγίου Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου, στὸν αὐλίο χωρὸ τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς καί, ἐν συνεχείᾳ, ἱερούργησε στὴν Ἀγρυπνία ποὺ τελέσθηκε στὸ ὡς ἂν Παρεκκλήσιο.

ΥΠΟΔΟΧΗ ΛΕΙΨΑΝΟΥ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΕΝΤΕ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΩΝ ΤΩΝ ΕΞ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ ΣΤΟ ΘΡΥΛΟΡΙΟ

Στὶς 15 Ἰουλίου ὁ Σεβασμιώτατος, ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀγίας Μαρίνης,



ὑπεδέχθη τεμάχιον τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τῶν Ἀγίων Πέντε ἐνδόξων Νεομαρτύρων τῶν ἐξ Σαμοθράκης καὶ ἐν Μάκρῃ μαρτυρησάντων στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Θρυλорίου καί, ἐν συνεχείᾳ, χοροστάτησε στὸν Ἑσπερινό.

ΜΝΗΜΗ ΦΩΤΗ ΚΟΝΤΟΓΛΟΥ – ΕΞΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΟΥ



Τὴν Παρασκευὴ 18 Ἰουλίου πραγματοποιήθηκε Ἡμερίδα μὲ θέμα: «Μνήμη Φῶτη Κόντογλου – Ἐξῆντα χρόνια ἀπὸ τὴν κοίμησή του». Ὁ Σεβασμιώτατος παρέστη, συμπροσευχόμενος στὴ Θεία Λει-

τουργία, κατὰ τὴν ὁποία λειτούργησε καὶ ὁμίλησε σχετικῶς ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρχιμανδρίτης Ἀνθιμος Κωσταράκης, ἐνῶ στὴ συνέχεια τελέστηκε Ἐπιμνημόσυνη Δέηση ὑπὲρ τῆς ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαριστοῦ Φωτίου Κόντογλου, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. Παντελεήμονος.



Τὸ ἐπιστημονικὸ μέρος τῆς Ἡμερίδας πραγματοποιήθηκε στὴν αἴθουσα τῆς Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης Κομοτηνῆς, μὲ ἀνακοινώσεις διακεκριμένων ὁμιλητῶν:

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Ὁ Φῶτης Κόντογλου καὶ ἡ Ὁρθόδοξη ἐκκλησιαστικὴ παράδοση». Ἀκολούθησε ἡ ἀνακοίνωση τοῦ Καθηγητοῦ κ. Γεωργίου Χρ. Τσιγάρου, Προέδρου τοῦ Τμήματος Ἱστορίας Καὶ Ἐθνολογίας τοῦ Δ.Π.Θ., μὲ τίτλο: «Ὁ διάλογος εἰκόνας καὶ λόγου στὸ ἔργο τοῦ Φωτὶ Κόντογλου». Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Δ. Σε-

ραφειμίδης, μεταδιδακτορικός έρευνητής, προσέγγισε τὸ ζήτημα: «Ὁ διάλογος εἰκόνας καὶ λόγου στὸ ἔργο τοῦ Φώτη Κόντογλου – Ὁψεις τῆς κοσμικῆς ζωγραφικῆς: Ἀπεικονίσεις ἀνθρώπων τύπων καὶ χώρων». Ὁ Καθηγητὴς κ. Ἰωάννης Μ. Μπακιρτζῆς εἰσηγήθηκε τὸ θέμα: «Πατρίδα τοῦ τὸ Αἰβαλί καὶ κόσμος τοῦ ἡ Ἀνατολή».

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ



Παραμονὴ τῆς ἐορτῆς τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ, 19 Ἰουλίου, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὸν Πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸ στὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸ Ναὸ Προφήτου Ἡλιοῦ Πανδρόσου καὶ προέστη



τῆς Λιτανεύσεως τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας. Τὴν κυριώνυμῃ ἡμέρᾳ, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν ἐορτάζοντα Ναὸ Προφήτου Ἡλιοῦ Παλλαδίου.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ



Τὴν παραμονὴ τῆς ἐορτῆς, 25 Ἰουλίου, πραγματοποιήθηκε ἡ ἐπίσημος ὑποδοχὴ τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἀγίου Νικολάου, Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερβίων καὶ Κοζάνης. Ἀκολούθησε ὁ Μέγας Πολυαρχιερατικὸς Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος



τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κηφισίας, Ἀμαρουσίου, Ὁρωποῦ καὶ Μαραθῶνος κ. Κυρίλλου καὶ συγχωροστατούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομου, Ἄρτης κ. Καλλινίκου, Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Ἐπιφανίου, τοῦ



Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἀμφιπόλεως κ. Χριστοφόρου καὶ τοῦ σεπτοῦ Ποιμενάρχου μας. Τὸν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἄρτης κ. Καλλνίκος. Ἐν συνεχείᾳ, ἐκκίνησε ἡ λιτάνευση τῆς Εἰκόνης τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς στὶς κεντρικὲς ὁδοὺς τῆς πόλεως. Ἀνήμερα ἐτελέσθη ὁ Ὅρθρος, στὸν ὁποῖον χοροστάτησε ὁ



Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Ἐπιφάνιος καί, ἐν συνεχείᾳ, ἡ Πολυαρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία, στὴν ὁποία τὸν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, ἀναφερόμενος στὴν ἐπέτειο τῆς συμπληρώσεως 1700 ἐτῶν ἀπὸ τῆς συγκλήσεως τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου.



Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ



Τὴν παραμονὴ τῆς ἑορτῆς, 26 Ἰουλίου, τελέσθηκε στὸν Ἱ. Ν. Ἀγίου Παντελεήμονος Μικροῦ Κρανοβουνίου ὁ Πανηγυρικὸς Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἄρτης κ. Καλλινίκου, ὁ ὁποῖος κήρυξε τὸν Θεῖο Λόγο καὶ συγχωροστατούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν, Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Ἐπιφανίου, Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἀμφιπόλεως κ. Χριστοφόρου καὶ τοῦ σεπτοῦ





Ποιμενάρχου μας. Την κυριώνυμη ημέρα, ημέρα των όνομαστηρίων του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας, τελέσθηκε Αρχιερατικό Συλλείτουργο στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς. Τὸν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κηφισίας, Ἀμαρουσίου, Ὁρωποῦ καὶ Μαραθῶνος κ. Κύριλλος.

ΘΕΜΕΛΙΩΣΗ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΪΣΙΟΥ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΓΚΑ



Τὴν Τετάρτη, 23 Ἰουλίου, στὴν πόλη Λουμπουμπάσι τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τοῦ Κονγκό, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως



Κατάνγκας, θεμελιώθηκε ὁ πρῶτος Ἱερὸς Ναὸς ἀφιερωμένος στὸν Ὅσιο Παῖσιο τὸν Ἀγιορείτη, ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ προστάτης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κατάγκας. Μὲ τὴ θεμελίωση τοῦ Ναοῦ λαμβάνει σάρκα καὶ ὅστ' ἓνα ὄραμα τόσο τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας ὅσο καὶ τοῦ πληρώματος τῆς Μητροπόλεώς μας, ἀφοῦ ἡ θεμελίωση καὶ ἡ ἀνέγερση τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Παΐσιου, εἶναι πρωτοβουλία καὶ προσφορά τῆς Μητροπόλεώς μας, διὰ τοῦ Γραφείου Ἐξωτερικῆς καὶ Ἑσωτερικῆς Ἱεραποστολῆς.

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ



Καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ Δεκαπενταγούστου, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου καὶ Μικροῦ Παρακλητικοῦ Κανόνος σὲ πλῆθος χωριῶν καὶ κωμοπόλεων, ἀποδίδοντας τιμὲς στὸ πρόσωπο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν ὧφει τῆς μεγάλης ἐορτῆς τῆς Κοιμήσεως καὶ τὴν εἰς τοὺς οὐρανούς μεταστάσεώς της.

ΕΝΑΡΞΗ 3^{ου} ΘΕΡΙΝΟΥ « SUMMER CAMP RETURN TO YOUR ROOTS»



Τὴν Κυριακὴ 3 Αυγούστου, στὸ πλαίσιο τῆς τελετῆς ἐνάρξεως τοῦ 3^{ου} Θερινοῦ «Summer Camp Return to your Roots», ὁ Σεβασμιώτατος παρέστη στὶς ἐγκαταστάσεις τῶν παιδικῶν κατασκηνώσεων «ΠΑΙΔΩΝ ΧΩΡΑ», ἀπευθύνοντας σχετικὸ χαιρετισμό, καλωσορίζοντας τοὺς ἑνδεκά (11) Ἑλληνοαμερικανοὺς σπουδαστὲς τῶν Μεσοδυτικῶν Πολιτειῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ



Τὴν παραμονή, 5 Αὐγούστου, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὸν Ἑσπερινὸ στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Καρυδιᾶς καὶ προεξῆρχε τῆς λιτανείας τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας



τῆς Μεταμορφώσεως. Ἀνήμερα ἱερούργησε στὸν ὡς ἂν Ἱερὸ Ναὸ καὶ ἐξῆρε τὴ σημασία τῆς δεσποτικῆς αὐτῆς ἑορτῆς. Ὁ Σεβασμιώτατος, πρὶν τὴν ἀπόλυση, εὐλόγησε τοὺς καρποὺς τῆς ἀμπέλου καὶ τοὺς διένειμε ὡς εὐλογία στοὺς πιστοὺς.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ



Τὴν παραμονή, 14 Αὐγούστου, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὸν Ἑσπερινὸ τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναό. Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὁ Ποιμενάρχης μας προέστη



της Ακολουθίας των Έγκωμιών και της Λιτανείας της Ήρας Εικόνας της Υπεραγίας Θεοτόκου. Τò πρῶτὴ τῆς κυριῶνυμης ἡμέρας, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Μητροπολιτικὸ Ναό. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἐορτῆς, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὸν μεθέορτο ἑσπερινὸ στὸν Ἱερὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Μαρωνείας

καὶ τῶν ἐγκωμίων πρὸς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο. Ἐν συνεχείᾳ, προέστη τῆς λιτανεύσεως τοῦ Ἑπιταφίου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ τῆς Ἀρτοκλασίας.

Η ΑΠΟΔΟΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ



Τὴν παραμονή, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὸν Ἑσπερινὸ στὴν πανηγυρίζουσα Γυναικεῖα Κοινοβιακὴ Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Φανερωμένης Βαθυρρύακος, ἀφοῦ προηγήθηκε ἡ λιτανεὶα τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας ἀπὸ τὸν τόπο εὐρέσεως αὐτῆς πρὸς τὴν Ἱερὰ Μονή. Ἀνήμερα, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὴν ὡς ἄνω πανηγυρίζουσα Μονή.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ



Ὁ Σεβασμιώτατος, τὴν παραμονή, 23 Αὐγούστου, χοροστάτησε στὸν Ἑσπερινὸ τοῦ ἐορτάζοντος Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ τῆς Κομοτηνῆς. Τὴν κυριώνυμη ἡμέρα, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ναό.

Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΙΒΗΡΩΝ



Ὁ Σεβασμιώτατος, τὴν 27^η καὶ 28^η Αὐγούστου, ἱερούργησε στὴν πανηγυρικὴ Ἀγρυπνία στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἰβήρων, ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΙΟΙΚΗΤΡΙΑΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Τὸ πρωὶ τῆς 1^{ης} Σεπτεμβρίου, ἡ νέα Διοικήτρια τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου



Κομοτηνῆς Ἑλένα Ροφαέλα ἐπεσκέφθη τὸν Σεβασμιώτατο, ὁ ὁποῖος τὴν συνεχάρη καὶ τῆς εὐχήθηκε τὴν ἄνωθεν ἐνίσχυσιν, ὥστε νὰ ἀνταποκριθεῖ στὰ πολύπλευρα καὶ εὐαίσθητα καθήκοντά της.

ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ



Τὴν 1^η Σεπτεμβρίου, ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε στὰ γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τὸν καθιερωμένο ἀγιασμό γιὰ τὴν ἔναρξη τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους καὶ ἀναπέμφθηκε ἡ εἰδικὴ εὐχὴ ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῆς νέας Ἐκκλησιαστικῆς Ἰνδίκτου.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ



Στὶς 2 Σεπτεμβρίου ὁ Σεβασμιώτατος ὑποδέχθηκε, στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, τὴν Ὑπουργὸ Τουρισμοῦ κ. Ὀλγα Κεφαλγιάννη μετὰ τῆς συνοδείας της. Ἐπικαλέστηκε τὴν παρὰ Θεοῦ ἐνίσχυση τοῦ ἔργου τῆς Ὑπουργοῦ καὶ προσέφερε ὡς ἐνθυμήματα, βιβλία ἀπὸ τὶς ἐκδόσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΥΓΕΙΑΣ



Στὶς 3 Σεπτεμβρίου ὁ Σεβασμιώτατος ὑποδέχθηκε τὸν Ὑπουργὸ Ὑγείας κ. Ἀδωνι Γεωργιάδη στὰ γραφεῖα τῆς Μητροπόλεως. Συζητήθηκαν θέματα ποὺ ἀφοροῦν τὴν ὑγειονομικὴ κατάσταση τῆς περιοχῆς καὶ ὁ Σεβασμιώτατος εὐχήθηκε στὸν Ὑπουργὸ ὑγεία καὶ δύναμη στὴν ἐπιτέλεση τῶν ὑψηλῶν καθήκοντων καὶ τοῦ προσέφερε βιβλία ἀπὸ τὶς ἐκδόσεις τῆς Μητροπόλεως ὡς ἐνθυμήματα.

Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΣΤΟ ΥΠΟ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗ ΚΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ





Στις 4 Σεπτεμβρίου ὁ Σεβασμιώτατος μετέβη στὸ ὑπὸ ἀνακαίνιση κτήριο τῆς παλαιᾶς Μητροπόλεως καὶ ἐνημερώθηκε ἀπὸ τοὺς ὑπευθύνους μηχανικοὺς γιὰ τὴν πορεία καὶ τὸ χρονοδιάγραμμα τῶν ἐργασιῶν ἀνακαίνισης.

ΛΑΤΡΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΦΑΓΙΑΣΘΕΝΤΑΣ ΣΤΟ ΝΕΟ ΣΙΔΗΡΟΧΩΡΙ



Τὴν ἐσπέρα τῆς 6^{ης} Σεπτεμβρίου, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὸν Ἑσπερινὸ πού τελέσθηκε στὸ Νέο Σιδηροχώρι εἰς

μνήμην τῶν σφαγιασθέντων ὑπὸ τῶν Νεοτούρκων. Ἐν συνεχείᾳ, προέστη τῆς λιτανείας τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος τῆς Παναγίας τῆς Μουρτατιανῆς. Τὴν ἐπομένην τελέσθηκε Θεία Λειτουργία στὸν ὡς ἄνω Ἱερὸ Ναὸ καὶ πραγματοποιήθηκε Ἐπιμνημόσυνη Δέηση καὶ κατάθεση στεφάνων στὸ Ἡρῶν τοῦ χωριοῦ.

ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΣΤΟΥΣ ΒΡΕΦΟΝΗΠΙΑΚΟΥΣ ΣΤΑΘΜΟΥΣ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ



Ὁ Σεβασμιώτατος στὶς 10 Σεπτεμβρίου τέλεσε Ἀγιασμό, ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου Σχολικοῦ Ἔτους, στοὺς δύο Βρεφονηπιακοὺς Σταθμοὺς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΕΠΙ ΤΗ ΕΝΑΡΞΕΙ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2025-2026



Ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε Ἀγιασμό στὸ 1^ο καὶ 10^ο Δημοτικὸ Σχολεῖο Κομοτηνῆς καὶ στὸ 3^ο Πειραματικὸ Λύκειο Κομοτηνῆς.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΣΟΦΙΑΣ, ΠΙΣΤΗΣ, ΕΛΠΙΔΟΣ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗΣ



Τὴν παραμονὴ τῆς ἐορτῆς, 16 Σεπτεμβρίου, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὸν Ἑσπερινὸ στὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίας Σοφίας Γλυφάδας Κομοτηνῆς. Τὴν κυριώνυμη ἡμέρα ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς.

Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΞΟΔΙΟ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΙΒΗΡΙΤΟΥ



Τὴν Πέμπτη 18 Σεπτεμβρίου, ὁ Σεβασμιώτατος μετέβη στὴν Ἱερὰ Μονὴ

Ἰβήρων Ἀγίου Ὁρους καὶ παρέστη στὴν Ἑξόδιο Ἀκολουθία τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιμανδρίτου Βασιλείου, Προηγουμένου τῆς παραπάνω Μονῆς.

ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΣΤΙΣ ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ «ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟΥ»



Στὶς 19 Σεπτεμβρίου ὁ Σεβασμιώτατος, ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῆς νέας ἀθλητικῆς χρονιάς, τέλεσε τὸν καθιερωμένο Ἀγιασμὸ τοῦ Ἀθλητικοῦ Ποδοσφαιρικοῦ Συλλόγου «Πανθρακικός», στὶς ἀθλητικὲς ἐγκαταστάσεις ποὺ βρίσκονται στὸν Ροδίτη.

Η 4^η ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΜΠΑΣΚΕΤ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ «ΠΑΙΔΩΝ ΧΩΡΑ»



Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολη φιλοξένησε τὸ διήμερο 20 καὶ 21 Σεπτεμβρίου, στὶς Ἐκκλησιαστικὲς Κατασκηνώσεις, στὴν παραλία Κρυονερίου Προσκυνητῶν, τὴν 4^η Ἀθλητικὴ Γιορτὴ τοῦ Μπάσκετ, ποὺ συνδιοργάνωσε μὲ τὴν Ἀντιπεριφέρεια Ροδόπης.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ



Στις 21 Σεπτεμβρίου τὸ Γραφεῖο Ἑσωτερικῆς καὶ Ἑξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως διοργάνωσε Ἡμερίδα στὴν πλατεῖα τοῦ Κοσμοῦ, μὲ θέμα: «Ξεδιπλώνοντας πτυχές ἀπὸ τὴν ἱστορία τοῦ Κοσμοῦ», τὰ ἔσοδα τῆς ὁποίας διατέθηκαν γιὰ τὸν ὑπὸ ἀνέγερση Ναὸ τοῦ Ἁγίου Παΐσιου στὸ Κογκό. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Ἡμερίδος, πραγματοποιήθηκε μουσικοχορευτικὴ ἐκδήλωση.

ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΕΠΙ ΤΗ ΕΝΑΡΞΕΙ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ



Στις 26 Σεπτεμβρίου 2025 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης τέλεσε Ἀγιασμὸ στὸ Δικαστικὸ Μέγαρο Ροδόπης ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου δικαστικοῦ ἔτους.

Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ ΣΤΟ Β΄ ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ «ΘΕΟΛΟΓΙΑ»



Στις 30 Σεπτεμβρίου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης παρουσίασε τὴν εἰσήγησή του μὲ θέμα: «Ἡ ἐπέτειος 100 χρόνων ἀπὸ τὴν ἱδρυση τοῦ περιοδικοῦ «Θεολογία»: μία τιμὴ γιὰ τὸ παρελθόν – μία τομὴ γιὰ τὸ μέλλον», κατὰ τὴν Δ΄ Συνεδρία τοῦ Β΄ Διεθνoῦς Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου τοῦ περιοδικοῦ «Θεολογία».

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΣΤΑ ΜΕΤΕΩΡΑ



Τὸ τριήμερο 27 ἕως καὶ 29 Σεπτεμβρίου πραγματοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Γραφεῖο Ἑσωτερικῆς καὶ Ἑξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ στὰ Μετέωρα μὲ τὴ συνοδεία τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Ἀνθίμου Κωσταράκη, Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τοῦ ὑπευθύνου τοῦ Γραφείου, Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Οἴκου-μενίου Μαρκοπούλου.



ΠΑΡΕΔΡΙΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ	Τόπος, Γραμμένο Κ.Κ. Κομοτηνής
Αριθμός Άδειας	



ΚΩΔΙΚΟΣ 280005